

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LXXVII. Summa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

tur, vid. Coll. Jur. Arg. de turel. & ration. distr. lib. 8. in fin.

XXXV.

Is, qui propter Religionem vel ordinem succedere non potest, non facit partem ceteris liberis. Brunnem. ad l. 3. C. quando & quib. quarta.

XXXVI.

Successor tenetur pro suo autore, non autem autor pro successore.

Limita: nisi quis fundum alienaverit in inidoneum, qui nec tributa nec canonem principi solvere potest l. 3. C. de fund. rei privat. ibique Brunnem.

XXXVII.

Successor in officio solvere non tenetur debita prædecessoris, nisi ad id se obligaverit, vel veniat tanquam successor universalis hereditarius. Succesorem particularis antecessoris sui personam non præsentat. l. 15. 24. C. de donat. l. 13. C. de Decur. Quod tamen in officii utilitatem est impensum, præstare tenetur successor: sic Majoratus successor solvit, quod pro Majoratus conservati-
one ab institutore contractum est. Perez. C. de decur. num. 14. seq. Deinde successor in officio tenetur exigere debita à prædecessore non exacta. Brunnem. ad l. 3. C. de suscept.

CAP. LXXIV. Sufficientia.

Axioma I.

Non fieri debet per plura, quod fieri potest per pauciora, l. 1. ff. quod met. caus. l. ampliore 39. §. in refutatoriis. C. de appellat. Welenb. in comm. Cod. ad l. nulli 10. C. de judic. n. 9. Sufficit etiam unum textum argumenti causa afferre, l. 29. ad L. Cornel. de fals.

II.

Quilibet sua parte contentus esse debet, l. 24. ff. de pact.

III.

Sufficit alterum probari, ubi plura narrantur & eorum alterum per se sufficit, c. gravamen 15. extr. de excess. Pralat.

CAP. LXXV. Suffragium.

Axioma I.

Suffragia debent esse libera cap. sciant. 12. de Elect. in 6.

II.

Suffragia in electione non habent, qui carent discretionem, cap. ex eo 32. de Electionib. in 6.

III.

Nemo aliquod officium vel functionem suffragio, seu datis pecuniis ambiat; nam munus prece vel patrocinio comparatum vix sordibus carere potest. Et hoc non solum in iudiciis & dignitatibus, sed & in vilissimis officiis, e. g. Gynæciariorum, qui propterea gladio plectuntur l. 2. C. de Murilegul. procedit.

CAP. LXXVI. Suggestio.

Suggestiones in iure sunt illicitæ & improbatæ etiam in ipsis iudiciis, l. 1. §. 21. de question. Constit. Crimin. art. 31. §. 1. ibique Matth. Steph. n. 2. & ideo recte dicitur, quod suggestum est, verum non esse, nisi contrarium probetur. l. ab ea parte 5. de prob. Ruin. conf. 29. ponderatis. n. 2. vol. 1. Pantichman. 2. quest. pract. 21. num. 98. Suggestio tamen falsi exceptionem post litem contestatam non valere, text. est in cap. super 10. extr. de appellat. Faciunt tamen Dd. suggestio-
nem duplicem, unam apertam, alteram palliatam, vid. omnino Scacciam de iudiciis lib. 1. cap. 86. pag. 249. n. 8.

CAP. LXXVII. Summa.

Axioma I.

Summa major peti non potest, quam quæ sit expressa, l. sed et si 4. §. quæstrum 4. ubi Bart. n. 2. Bald. num. 4. Jaf. n. 15. & Dd. si quis caution. Pannorm. in c. 1. n. 18. Commod. Dec. conf. 27. pro virili. n. 4. §. 8. Welenb. 2. conf. 52. n. 16.

II.

Unius summæ pro altera substitutio est quasi novatio, Salicet. in l. fin. n. 3. C. de novat. post Bald. in l. pen. in princ. de Prator. stipulat. fac. text. in l. si non sortem 26. §. si centum 4. de condi. indeb. Welenb. 2. conf. 72. n. 36.

III.

Summa eadem præsumitur, si in una tantum ex quantitatibus causa expressa fuit, Bart. in l. triuicium. n. 5. de V. O. & ibid. Alex. n. 6. Jaf. n. 8. vers. prima quod si. idem consil. 70. n. 1. lib. 1. Socin. sen. conf. 129. n. 10. lib. 4. Ruin. conf. 223. n. 3. lib. 1. Nevizan. conf. 96. num. 5. maxime quando eadem cum eadem causa concurrat, ut puta, promisi tibi decem ex causa mutui, deinde post aliquot dies ex eadem causa mutui per stipulationem decem promisi, eadem summa hic præsumitur, Cravett. conf. 182. n. 1. vers. secundo amplius. Ratio, quia actuum pluralitas non præsumitur, & ob id is, qui asserit, probare debet, Menoch. 2. arb. judic. 213. numer. 9. vid. supr. cap. Pluralitas. Bald. conf. 344. col. 2. vers. sed contrarium. lib. 2. Cravett. consil. 198. col. 1. vers. sed ultra. nec summa præsumitur duplicata, cum unus actus ad alterum relationem habet, l. qui bus idem 18. de V. O.

Excipe (1) nisi quando scripturæ diversitas diverso tempore facta adest, etiam si eadem causa præsto sit, tunc enim præsumi summam duplicatam, sentiunt Bald. & Imol. in l. Sempronius. de legat. 2. Bald. in l. ne casu, n. 2. vers. porro. C. de discussor. lib. 10. Jafon. consil. 281. n. 2. vers. ultra. Alexand. Ruin. conf. 176. n. 3. lib. 1. Ratio, quia tot præsumuntur, quot sunt scripturæ capita, l. scire debemus 29. ff. de V. O. vel (2) quando adest personarum diversitas, ut puta, ego unâ cum fratre meo hodie centum mutuo à te accipio, & utriusque obligatio uno in instrumento scribitur: dein-

de ali-

de aliud scribitur instrumentum etiam ab eodem notario, in quo ego ad centum ex mutuo obligor: hæc quantitas ab illa prima diversa præsumitur, Jafon. in dict. l. triticum. n. 8. vers. similiter, & tertio de V. O. ibidemque Ahiat. n. 22. Cravett. consil. 182. n. 2. Jafon. in l. plani. vers. eadem. n. 1. in fin. ff. de legat. 1. vel (3) quando duæ adfunt judiciales confessiones ejusdem causæ & quantitatis, & hoc casu plures summas præsumi, docent. Bart. in d. l. triticum. n. 4. & Alex. n. 8. Barbat. consil. 25. col. 4. lib. 1. cum in casu, ubi duæ sunt extrajudiciales ejusdem summae & ex eadem causa confessiones, una sola summa præsumatur, Alex. consil. 4. num. 4. lib. 1. Nevizan. consil. 96. n. 7. sicuti & (4) summa duplicata præsumitur, quando quis per testes probare conatur, ad evitandam eorum contrarietatem, Felin. in cap. cum tu, ubi Abbas, Imol. & Butr. num. 11. vers. datur etiam alias de testib.

IV.

SUMMÆ majori inest minor, l. 1. §. si stipulanti 4. ff. de verb. obligat. l. diem proferre. 27. §. si plures 3. de recept. qui arbitr. recep. l. 9. ibi: quo res pluris est, utique tanti est. de in lit. jur. cap. 1. de arbitr. lib. 6. Bald. consil. 307. vers. in contrarium. lib. 1. Pichard. ad §. praterea. n. 8. Instit. de inut. stipulat. Card. Seraphin. decis. 267. n. 4. Card. Tusch. præct. conclus. tom. 7. lit. S. conclus. 885. per totam. Menoch. consil. 265. num. 3. Thesaur. decis. 122. n. 10. Perég. Patav. decis. 62. n. 2. vers. quanti Judex. Aloyf. Ricc. in collect. decis. 1635. Joan. Maria. Novar. quæst. forens. lib. 1. q. 24. n. 6.

Primò limita, quando sunt diversæ dispositiones, quia tunc summa major non continet minorem, Alex. consil. 179. Viso processu. num. 14. vers. nec etiam, lib. 5. quem refert Cardin. Tusch. d. conclus. 885. n. 19. Idem est, quando summæ diversitas constituit specierum diversitatem, secundum Card. Seraph. cit. loc.

Secundò limita, quando sumus in contractu ex causa onerosa, Alex. consil. 18. numer. 3. lib. 1. Cardin. Tusch. concl. 885. num. 22.

Tertiò limita in literis ad beneficia vacatura ad summam majorem, putà primum vacaturum valoris centum, non potest capere beneficium de minori summa propter odium literarum similium, quia in casu major summa non continet minorem, Lap. alleg. 79. n. 3. vers. sed quare. & consil. 102. numer. 6. vers. secundo. Zabarel. consil. 136. num. 4. Card. Tusch. d. concl. 885. n. 23.

Verum contra nostrum Axioma obstat difficilis text. in l. si decem 54. in princ. ff. locati. ubi dispositio concepta super majori summa, non verificatur in mino-

ri; nec satisfacit communis intellectus, Bart. in d. l. 1. §. si stipulanti 4. quem sequuntur Anton. Gom. tom. 2. variar. ubi de contractib. cap. 9. num. 4. Conan. Comment. Juris lib. 8. cap. 11. num. 4. Emman. Costa lib. 1. lect. cap. 2. num. 1. assentis propterea ibi dispositionem conceptam verificari in minori, quia agitur de causa onerosa, in qua non procedit hujusmodi Axioma, sed tantum in causa lucrativa, quia vincitur ex eadem l. si decem. in secundo casu, ubi probatur majorem summam prolatam à conductore verificari in minori per se.

Quare rejecto supradicto intellectu, considero dispositionem conceptam super majori summa, non verificari in minori, nisi appareat verisimiliter dispositionem intendisse quemcunque summam contentam sub majori. Cum igitur in primo casu dict. l. si decem. major summa proferatur à petente, scilicet à domino rei locatae, ideo non videtur consentire in minori summa, quia est ei præjudicialis: attamen secundo casu major summa proferatur à promittente, scilicet conductore, & ideo in minori consensisse videtur: nam verisimiliter præsumitur conductorem, qui in majori summa consensit, à fortiori consentire in minori, si intelligeret locatorem minus velle locare, quia per hoc fit melior conditio ipsius. Sensus verò d. §. stipulanti. ex quo probatur hujusmodi Axioma, (omissis variis intellectibus, de quibus Menchac. de success. creat. §. 10. num. 142.) potest verificari legendo illum continuativè ad vers. nisi stipulatori. supra proximè præcedentem; & ita loquitur in casu, quo diversitas promittentis majorem, vel minorem summam, in continenti placuit interroganti, & ita ex eo quod fuit sequuta complacentia stipulationis in diversitate summæ promissæ, propter quam valet stipulatio in minori summa.

CAP. LXXIIX.
Sumptus. Impensa. vid.
Expense.

Axioma I.

Sumptibus suis nemo cogitur servire, cap. cum officii 16. extr. de præscr. aut militare, cap. cum sit Romana 10. de simon. c. 16. de præscrip. vid. infr. c. suum.

Limita in præfectis bellicis, qui tempore necessitatis arma, pulverem nitratum, cæteraque ad locorum